

26. SEP. 1960

Ringerikes Blad

Mandag 26. september 1960.

Søkelyset er slukket

Kringkastingens søkelys på demokratiet er slukket for denne gang, etter å ha flakket i månedsvis over enkelte store og mange små problemer ved demokratiet som styreform og livsform. Faktorenes orden har vært noe for likegyldig i blant, lyset har ingensteds vært holdt fast på ett enkelt punkt. Hver deltager i serien har fått fritt valg av standplass og fri adgang til å la lyskasteren feie over en selvvalgt sektor av demokratiets vide felt. På den måten har vi fått feltet opplyst fra mange sider, men det er blitt lite av kryssning, lite av debatt.

Allikevel har serien gitt verdifulle enkeltbidrag, og Kringkastingen fortjener i det store og hele takk for initiativet.

Professor Eilif Skards beske angrep på Kringkastingens ledelse helt på slutten fikk søkelyset til å flamme skarpt og ubarmhjertig opp. Hans utgangspunkt var Smith-saken: maleren som nektet å stryke en setning i sitt kåseri i fjernsynet om behovet for en moralsk opprustning. Fjernsynets folk ville ha setningen strøket, men Smith var ubøyelig, og man bøyet unna. Så skjedde det helt groteske, at man lot Smith tale, men skar ut lyden da han kom til slutt-komentaren. Skard tok skånseisløst fatt i de statsansatte sensorer av det frie ord.

Serien, og Skards avslutning, reiste igjen spørsmålet om politisk balanse i Kringkastingens programmer.

Skards fikk ordet for å svare på professor Guttorm Gjessings skarpe angrep på Moralsk Opprustning. Skard

28-01-139

angrep i sin tur kommunistene, og de forlangte sendetid til gjensvar. Programledelsen sa imidlertid stopp: hvem skulle så igjen svare kommunistene? Et sted fikk man slutte. I det lange løp jevner det seg ut, ble det hevdet.

Dette med balanse «i det lange løp» er utvilsomt den eneste måte å gå frem på. Det vil være umulig å skaffe matematisk jevnlikhet i representasjonen av hver eneste politiske oppfatning for det enkelte program. Høires parlamentariske fører John Lyng var den som formulerte nettopp jevnlikheten over et lengre tidsrom som det ideale i oppbyggingen av programmene.

Men «det lange løp» kan også bli en farlig lettvinnt unnskyldning for kritikk mot slagside i enkelte programmer. Fredag kveld ble «søkelys på demokratiet» avsluttet med en rundebordskonferanse i Kringkastingen. Deltagerne var én konservativ, og tre radikalere. Kringkastingen hadde funnet frem til den Venstremann som står Arbeiderpartiet nærmest, nemlig Unge

Venstres formann, en samfunnsforsker som tilhører arbeiderpartiet, og en sosialistisk student på grensen mot kommunismen. Fra borgerlig side møtte Høiremannen Kåre Willoch.

Vi tviler oppriktig talt på at Kringkastingen kommer til å vende om på styrkeforholdet i noe senere program for å gjenopprette tallmessig balanse.

Samme artikkel:
Nordlandsposten
Stiftstidende
Sargen
Østlandetsblad
Flekkefjordposten